

Christie, De Roos

Men zegt van liefde
dat ze zacht is
als een lief
en teder woord

Men zegt van liefde
dat ze hard is
en zo vaak
het geluk vermoordt

Men noemt haar
hunker en verlangen
men noemt haar
redder in nood

Ik zeg dat liefde
als een bloem is
waarop de zon
haar stralen strooit

Ze is het hart
zo bang en breekbaar
zo wankel
en zo broos
ze is de droom
bang voor't ontwaken
omdat ze dan
de waarheid hoort

Ze wacht op wie
haar nu willen plukken
op wie haar tranen steelt

Zo bang
om vroeg te sterven
voor ze werkelijk heeft geleefd

En is de nacht
zo koud en eenzaam
duurt het wachten veel te lang
denk dan maar
dat geluk alleen is
voor wie er hevig
naar verlangt

Denk dan maar
dat bittere winters
en dikke
lagen sneeuw
nog nooit
hebben verhinderd
dat de roos
hen overleeft...